

[Kirsten Jacobsen]

kettinget – jeg tror endda alle partier – sig rede til at prøve på at løse det problem med de uhensigtsmæssige moderniseringer. Problemet var jo opstået, fordi socialdemokratiet, da man lavede den første lov, ønskede faste arealkrav, og det var de faste arealkrav, som skabte de problemer. Det var altså en selvskabt socialdemokratisk plage, men vi andre var rede til at hjælpe med til at løse den. Derfor synes jeg, det er for dårligt, at statsministeren i sin åbningstale tillader sig at sige, at hvis ikke vi har løst problemerne nu, så må man stoppe udstykningen af ejerlejligheder. Man kan jo mistænke statsministeren for, at det er fordi han vil have nogle af de sociale boligselskabers tomme lejligheder fyldt op.

De uheldige virkninger, der var dengang, er lukket nu, men der er ingen lov, ligegyldigt hvordan vi laver den, som vil være fuldstændig klippefast over for dem, der vil udnytte den, og det må man acceptere både i ejerlejlighedsloven og i al anden lovgivning.

Vi må gøre os klart, at når man har valgt at have ejerlejligheder som boligform, så må man ligestille dem med parcelhuse, for der er ikke på andre områder forskel overhovedet. Derfor må vi også i en fremtidig boligløsning sørge for, at ejerlejligheder får et standardfradrag. I øvrigt må det standardfradrag reguleres i takt med den almindelige udvikling, der har været i priserne på vedligeholdelse. Det standardfradrag har ikke været reguleret siden 1966, og eftersom lejeværdiregler og alverdens andre ting på udgiftssiden bliver reguleret den ene gang efter den anden, må det jo være rimeligt, at den anden side af ejendomsskemaet også en gang imellem får en regulering, således at det følger med prisudviklingen.

Vi skal også sikre i folketinget, at kapitalvindingsskatten ikke kommer til at ramme utilsigtet. Jeg ved godt, at man har valgt at tale om samfundsskabte værdier på jord og fast ejendom, og så holder man en lang religiøs tale om det uden at gøre sig klart, hvad det egentlig er for noget. En parcelhusejer, der har købt en ejendom, har købt den for at bo der, og hvis han køber et 80 m² hus, fordi han er en fornuftig mand, og han så vil sælge det, når han bliver lidt bedre stillet, for at købe et på 120 m², så er det steget nøjagtig lige så meget. Alle de samfundsskabte værdier, man taler så meget om herinde, det er

nogle, der står på et stykke papir, som de hverken kan bo i eller spise eller bruge til andet formål.

Fremskridtspartiet har sammen med en række andre partier stillet et forslag, som i hvert fald på ét punkt hjælper, således at kapitalvindingsskatten ikke kommer til at virke utilsigtet. Det drejer sig om den specielle regel, som gør, at parcelhuse kan blive pålagt kapitalvindingsskat, nemlig hvis grundværdien er mere end halvdelen af ejendomsværdien. Den 16. alm. vurdering har vist, at nu er det mange flere, der bliver ramt. Jeg håber på, at det forslag får en velvillig behandling og i hvert fald indgår i de videre overvejelser.

Jeg er overbevist om, at det frie boligmarked vil ikke kun skabe et sundt og fornuftigt boligklima. Det vil af sig selv løse alle de mange problemer, som hr. Knud Damgaard stod og ridsede op, med byfornyelse, med moderniseringer osv., osv. Hvis vi får et sundt, et frit og et naturligt boligmarked, som vi for øvrigt skulle have haft for mange år siden, så vil det på alle de områder regulere sig selv, og så vil en ordentlig bolig kunne blive en menneskeret for alle. Men det kræver, at socialdemokratiet vil prøve på at lægge sin stil om.

Christophersen (V):

Jeg takker først ministeren for hans redegørelse. Den var jo oplysende, for så vidt angår byggeaktiviteten, og den var klar, for så vidt angår et par helt aktuelle boligpolitiske emner. Til gengæld så var den ikke særlig klar, når det drejer sig om, hvad der skal ske fremover. Det forstår jeg godt der kan være mange grunde til, men det stemmer jo forventningen højere hos os i folketinget, som ønsker at arbejde positivt med på løsningen af disse problemer.

Jeg vil gerne starte med 1974-forliget. Der er jo flere af de foregående talere, som har været meget kritiske over for det. Efter vores opfattelse er det formentlig det bedste boligforlig, der er lavet efter krigen. Det indeholdt nemlig tre meget væsentlige fremskridt, som man fra alle sider, tror jeg, vil være nødt til at anerkende, efterhånden som tiden går.

For det første fik vi en bedre lejefastsættelse i den ældre boligmasse, en langt mere realistisk lejefastsættelse ved indførelse af